

Kontakt

Hem: 0660-526 10

Mobil: 0738 - 085914

Mail: mitzydorado@hotmail.com

Spår

Alla hundar kan spåra. En spårhund bör tycka det är intressant att följa spår och vara nyfiken på att undersöka vad människan gjort.

Innan du börjar bör du kontrollera din hunds föremålsintresse och kamplust. Detta så att du vet vad du kan förvänta dig och på vilken nivå du ska lägga dig.

Den mest traditionella start metoden är att låta någon hålla i din hund medan du själv går iväg med hundens leksak och/eller godis. Efter ett tag släpper personen hunden och den ska då försöka spåra upp dig och få sin belöning. Allt eftersom hunden utvecklas ökar du svårighetsgraden.

Använd litteratur	
Spårhunden	Inki och Roland Sjösten (-86)
Spårdressyr	Sune Johansson (-86)
Spårhundsboken	Staffan Nordin (-95)
Hundskolans Spårbok	HS Sollefteå (?)

Vilka modeller använder olika instruktörer?

Jag har pratat med duktiga spårmäniskor och detta är sammanställningen av vad de tycker;

Husse/matte spår

Den mest traditionella metoden. Husse eller matte går iväg med hundens leksak och/eller godis. En annan person håller fast hunden medan den får se sin förare med belöning försvinna. Efter ett litet tag släpper man på hunden (man kan låta hunden spåra i koppel och halsband) och den får spåra upp sin försvunna flockmedlem och sina belöningar. Vissa instruktörer låter föraren redan första gången lägga en leksak och komma tillbaka och själv ta sin hund och spåra med den.

Vid nästa tillfälle får hunden se sin förare gå en liten bit och sen tar medhjälparen bort hunden. Man ökar svårighetsgraden successivt genom att öka längden på spåret, öka liggtiden och ta bort synretningen för hunden. Efter ett tag lägger man in små böjar i spåret. Böjarna försvårar man eftersom och gör sen vinklar. När hunden är mogen tar man bort personen som slut och lägger istället bara föremålet. Vissa instruktörer menar att husse/matte-slut tar man bort så fort som möjligt. Efter ett tag så prövar man med att lägga en spårappart och sen leksaken efter ett tiotal meter som "reservslut". Tar hunden träpinnen ska den få mycket beröm annars så struntar man bara i det och hunden får

Kontakt

Hem: 0660-526 10

Mobil: 0738 - 085914

Mail: mitzydorado@hotmail.com

spåra till leksaken. Om hunden inte intresserar sig för pinnen så ökar man på pinnintresset vid sidan av. Till exempel; spårapport i snöre som leksak, kasta spårpinnar på promenaderna för att göra dem roliga eller göra ett tabuföremål av pinnen. När hunden kan kommandot spår så kan man pröva med att lägga spår med två eller fler apporter. Vid varje apport ska mycket belöning ges och när hunden är färdiglekt så sätter man ner handen mot marken och säger spår eller bara låta hunden själv få spåra vidare.

Viktigt är att du tränar hunden på olika typer av underlag och variera liggtiden. Innan man anmäler hunden till appellklass bör man ha prövat att hunden klarar ett appellspår. Vissa instruktörer är jättenoga med vinden i all spårträning, andra tänker på den om det blir några bekymmer och några struntar helt i hur det blåser. Snitslar och användandet av dessa kom upp till debatt. Argumenten för är att den som går bakom hunden vet vart spåret går och lättare kan lära sig läsa hunden. Hundföraren kan se om hunden avviker från spåret och kanske förstå orsaken. Argumenten mot var att det är lätt att medvetet eller omedvetet styra hunden om man vet exakt vart spåret går. Hunden kan få vittring av snitslarna och börja söka med hög nos efter dessa vilket inte är önskvärt.

Frispår

Hunden får titta på när föraren eller en annan person ger sig ut i skogen. Hunden släpps sedan fritt och får själv spåra upp den försvunne. Man stegrar med längre spår, längre liggtid och att byta ut personen mot ett föremål som hunden får komma in och kampa med. Man kan sätta fast en trasa i en lina och själv gömma sig bakom ett träd och när hunden kommer spårandes rycker man i föremålet så att hunden upptäcker det och vill leka med det. När hunden är "tänd" på att spåra så sätter man på den spårsele och lina. Frispår kan sedan användas på att få upp farten eller motivationen på hunden. Träning mot appellklass på samma vis som metod 1.

Godisspår

Små bitar av godis läggs i varje fotspår. Man visar hunden var spåret börjar och hunden får sen godisspåra fram till ett föremål eller en godisburk som slut. Allteftersom lägger man mindre godis i spåret, vart annat sen vart tredje fotsteg och så vidare. Även denna metod stegras i längre spår, längre liggtid och införande av böjar. När man utsätter hunden för någon svårighet typ vinkel eller terrängbyte lägger man godis oftare för att hjälpa hunden. Vissa instruktörer lägger gärna en godbit under föremålen så att hunden är tvungen att ta eller putta undan föremålet för att få sin belöning.

Spontanspår

Ett kort spår läggs ut och eventuellt kan man korsa en stig. Man lägger något attraktivt föremål som slut. Sedan tar man med sig hunden på "vanlig promenad" om hunden känner spåret och vill följa låter man den göra detta. Visar den inget intresse så gör det heller inget eftersom man inte kan förlora något. Man försöker vid ett senare tillfälle igen.

Kontakt

Hem: 0660-526 10

Mobil: 0738 - 085914

Mail: mitzydorado@hotmail.com

När hunden fått ett par lyckade spontanspår tar man spårsele och lina med sig ut. När hunden hittar sitt spår så berömmar man den och byter om till spårutrustning. Även med denna metod stegrar man svårigheterna successivt.

Instruktörernas argument för varje modell

Husse/Matte spår

Fördelar; Metoden är enkel för deltagarna att förstå. Hundägarna ser ett bra syfte i att hunden kan spåra. Den ger oftast lyckade resultat redan första gången man prövar. Den ger en hög spårmotivation för hunden eftersom flockkänslan utnyttjas.

Nackdelar; Vissa hundar blir alltför stressade. Lätt att hunden går in i sökbeteende istället, att den försöker med syn, hörsel eller luftburen vittring.

Frispår

Fördelar; Att arbeta med lös hund i spåret ger hunden gott självförtroende. Hunden är tvungen att lösa uppgiften själv för att nå målet. Hundens motivation för spår ökar och det är ingen klantig förare bakom som hämmar hunden, inget trassel med linor etc.

Nackdelar; Stressnivån kan bli för hög. Hunden kommer spåra i högt tempo och den lär in ett slarvigt spårbeteende. Man har ingen aning om hur hunden arbetar och hur den löst svårigheter. Hunden kan avvika och ta upp exempelvis viltspår.

Godisspår

Fördelar; Hunden lär in ett noggrant beteende från början eftersom det lönar sig att kontrollera varje fotspår. Man kan underlätta svårigheter utan att styra hunden. Metoden ger oftast lyckade resultat direkt.

Nackdelar; Hunden kan bli för långsam/noggrann. Fungerar bara med matglada hundar, alla tar inte godis. Kanske svårigheter att få hunden motiverad att ta föremål som det inte finns godis under?

Spontanspår

Fördelar; Det gör inget om hunden inte tar upp spåret eftersom man ändå bara var på promenad. Redan från början utnyttjas hundens nyfikenhet. Metoden ger ingen stress vid inläring. Metoden innebär att hunden redan från början får övning i att själv riktningsbestämma spåret, blir det bakspår finns ingen belöning.

Nackdelar; Föraren kan bli besviken om hunden inte tar upp spåret spontant och omedvetet styr eller sätter press på hunden. Svår metod för hundar som prioriterar synintryck högt.

Kontakt

Hem: 0660-526 10

Mobil: 0738 - 085914

Mail: mitzydorado@hotmail.com

Litteratur om spårhundsträning

Spårhunden Inki & Roland Sjösten

Boken är mycket innehållsrik och beskriver mycket detaljerat allt från inläring till problemhantering. Den beskriver dessutom vilka funktioner som utnyttjas vid spårinläring (flock, jakt, kamp och näring). Författarna använder sig av husse/matte spår vid inläring. De är mycket noga med vinden. Föraren ska ha vinden i ryggen. Innan man börjar gå kommer man överens med medhjälparen vart man ska gömma sig. Hunden är kopplad i sele och lina och står med medhjälparen ca 10 meter framför några buskar. Föraren pockar på hundens uppmärksamhet och går sen ut, igenom buskarna så att hunden tappas visuell kontakt. Medhjälparen går efter ett par minuter fram i spåret och låter hunden själv undersöka det. Viktigt att hunden får lösa uppgiften själv. Författarna beskriver därefter olika hundtyper och metoder för fortsatt spårträning.

Skillnader: Ingen av instruktörerna har nämnt buskaget, däremot att terrängen gärna kan vara så att spårläggaren försvinner utom synhåll eller att man tar undan hunden.

Författarna har i stegringsplanen tidigt (spår 2) bytt ut föraren mot en annan person. De instruktörer jag talat med använder gärna föraren tills hunden vet vad den skall göra.

Författarna byter ut spårläggaren mot en jacka som slut efter ett tag, instruktörerna var eniga om att tidigt lägga ett favoritföremål. Jackan känns som ett onödigt steg. Vinden och dess betydelse har varit stor källa till diskussioner, oenighet i frågan!

Spårdressyr Sune Johansson

Författaren är polis och boken skiljer sig ganska mycket från andra böcker skrivna av SBK-förare. Sune tränar sina hundar till att bli säkra och duktiga spårhundar. Han lägger upp sin träning efter 100 lektioner, när lektionerna är avklarade som har han ett träningschema med olika ordning på sina lektioner så att hunden fortsätter övas. Han är mycket systematisk och planerar hela sin träning. Hunden ska kunna klara 10 timmar gamla spår som är 7 kilometer långa. När detta är uppnått har han gjort ett grundschema 2 i syfte att uppnå 15 timmar gamla spår som är ca 1 mil långa. Om allt inte går planenligt ska man lösa problemet och sedan fortsätta på huvudprogrammet.

Skillnader: Mängder! Sune börjar redan första övningen med någon okänd. Han anser att hunden blir bättre om den redan från början tränas i att spåra efter ett antal olika spårläggare. Sune ger redan första spåret hunden ett kommando och har sele och lina på den. Om hunden avviker från spåret mer än 35 meter så ingriper Sune med dressyr.

Instruktörerna selar av och avbryter istället. Sune går alltid minst 10 meter bakom sin hund för att den inte ska få vittring ifrån honom, instruktörerna påpekade att de oftast spårar i koppel eller kort lina. Sune ser apporter som spårhämmande för hunden, han vill att hunden bara markerar föremål i spåret och sen spårar vidare. Instruktörerna anser att man

Kontakt

Hem: 0660-526 10

Mobil: 0738 - 085914

Mail: mitzydorado@hotmail.com

ska lägga stor vikt vid att hunden intresserar sig för apporterna.

Jag anser att mycket av skillnaderna beror på att Sune vill ha väldigt spårpålitliga hundar. Hans hundar ska hitta bovar och försvunna personer där spåren i vissa fall kan vara mycket gamla. SBK-instruktörerna tränar mer med inriktning på lyckade tävlingsresultat – många redovisade pinnar.

Spårhundsboken Staffan Nordin

Staffan har skrivit en bok som tar upp mycket tänkvärt i spårhundsträning. Han ger mycket tips och idéer för både tävlingsförare och förare som vill utveckla sina hundar ändå. Han ger inga universallösningar utan har en mycket ödmjuk inställning till spårträningen. Han förklarar att hundarna är olika individer och att mycket beror på men att man kan pröva och se till sin egen hund.

Han prövar hundens spontana reaktion med ett slingrigt spontanspår. Staffan lägger ett stort eller många föremål i en hög som slut för att hunden inte ska missa slutet. Han skär spontanspåret så att riktningen naturligt blir framspår. Om spontanspår inte fungerar efter flera försök använder han en medhjälpare som får släpa ett roligt föremål. Hunden får titta på när medhjälparen släpandes försvinner. Medhjälparen lägger föremålet och går i båge tillbaka. Alternativt kan man lägga släpspåret själv med hunden uppbunden.

Skillnader: Staffan tar upp spontanspåret så att hunden inte bör bakspåra, instruktörerna låter hunden få riktningbestämning själv. Staffans variant med ett släpspår för att ge mer vittring på marken var nåt som ingen av instruktörerna tog upp. Staffan tränar från början lite slingrigt, de flesta instruktörer försöker lägga första spåret rakt.

Hundskolans Spårbok Hundskolan i Sollefteå AB

Även hundskolans bok är mycket bra med utförliga beskrivningar och illustrationer för att ge läsaren förståelse och inspiration i sin spårträning. Författarna anser att man bör vänta med att spårträna sin hund tills den är ett år eftersom den inte är mentalt mogen förrän då. De påpekar att alla hundar kan spåra, förarens uppgift är att få hunden motiverad. Första övningen går ut på att hunden sitter uppbunden och föraren går ut ett par meter med en trasa som denne jonglerar med samtidigt som man gör ett avstamp. Föraren låtsas tappa saken och går därefter ut ett ca 100 meter långt spår. Där föremålet läggs gör man ett nytt stamp så att det blir mer vittring. Man går tillbaka och är passiv själv då man selar på hunden. Man låter hunden gå fram till första avstampet och avvaktar lugnt för att se om hunden är intresserad av spåret. Den första övningen och hundens beteende på den blir sen avgörande hur man fortsätter träningen. Förslag på olika grundträningssätt ges.

Skillnader: Författarna såg redan efter första övningen vad man skulle förbättra och gav olika problemlösningsmetoder. Metoderna var för ointresserade hundar, för högt

Kontakt

Hem: 0660-526 10

Mobil: 0738 - 085914

Mail: mitzydorado@hotmail.com

motiverade, dåligt föremålsintresse och spårning med hög nos. Instruktorerna var eniga om att man gör ett par övningar och sen går in och styr upp eventuella problem. Hundskolans bok tog upp avstamp i spårbörjan och slut, ingen av instruktorerna nämnde dessa. Att låtsaslägga föremålet vid början tog heller ingen upp. Detta ökar hundens intresse att undersöka vad föraren gjorde där och sen undersöka spåret vidare, hunden faller naturligt in i spår.

Vilken modell använder jag?

Inläring av spår i kurs

Det beror på typ av kurs och de olika hundarna (deltagarna) i kursen. Innan vi går ut för att öva spår försöker jag ha kontrollerat hundarnas föremålsintresse och kamplust. Då vet jag lite vad man kan förvänta sig ute i skogen. Har jag en valp eller grundkurs försöker jag arrangera ett spontanspår utan för mycket störning. Blir övningen lyckad får deltagaren i uppgift att öva vidare hemma. Om hunden inte spontant tar upp spåret försöker vi en gång till, sedan går jag över till husse/matte spår eller att jag går ut ett spår och hunden får se mig gå iväg. Jag försöker att ha kollat av hunden så pass mycket att jag vet hur mycket retningar som krävs för individen. Stressnivån får aldrig bli för hög. Hunden måste kunna koncentrera sig på uppgiften. Jag vill att alla deltagare i kursen ska ha fått sina hundar att spåra. Jag försöker hinna med en spårdag till med mina nybörjare för att kunna ge tips för fortsatt träning. Jag tycker själv att det är mycket roligt att träna spår och vill gärna att mina kursdeltagare också tänder till! Spår är enkelt att träna själv och hundarna får mental stimulans.

Har jag en kurs som syftar till start i appellklass är upplägget lite annorlunda. Oftast har deltagarna redan hunnit spårträna sina hundar en del. Jag är själv övertygad om att en bra spårhund får man om man har kul och överraskar sin hund i spåret. Hundar som får spår efter spår med samma antal meter, apportering och liggtid tror jag inte blir lika bra. Jag vill att deltagarna ska vara fascinerade av sin hundars kapacitet, därför är vi ute i skogen redan från början. Det är mycket lättare att prata spårteori när kursarna är "tända" på spår, när de har imponerats av sina och de andras hundar. Jag försöker få dem att tänka vidare än ett uppflyttande från appellklass. Första spårtilfället på kursen får mina deltagare som övat spår tidigare i uppgift att lägga ett ca 300 meter långt spår, utformning, apportering och liggtid som de "brukar träna själva". Jag (och övriga deltagare) följer med och tittar på hur förare och hund uppträder. Efter spåret för vi tillsammans en dialog om vad vi sett och vad som hänt. "300 meter" har under min instruktörstid varierat från ca 50 meter upp till närmare en kilometer! Det är intressant att gå bakom deltagarna och studera både hunden och föraren. Man ser väldigt mycket "snett bakifrån" och kan oftast med enkla medel rätta till eventuella problem. De andra deltagarna lär sig mycket av att studera varandra och får metoder som kanske blir användbara för dem själva i framtiden. Träningen mot starten i

Kontakt

Hem: 0660-526 10

Mobil: 0738 - 085914

Mail: mitzydorado@hotmail.com

appellklass gör vi i kursen genom att deltagarna får öva varierande spår utifrån den status ekipaget är. Först i slutet på kursen gör vi en kontroll genom en träningstävling i appell.

De deltagare som aldrig prövat spåra med sina hundar då de kommer till appellkurs prövar vi ett spontanspår med. Om det inte fungerar så får de i uppgift att pröva ett par till själva tills nästa gång. Om hunden fortfarande inte har visat intresse för spår kan jag att gå ut ett spår där hunden får se mig gå iväg med sin leksak eller lägga ett godisspår. Jag har även prövat andra metoder, vilken metod jag väljer beror på hunden och föraren.

Exempel på andra metoder för att väcka nyfikenhet hos hunden är: "mattspår" Man går med mycket korta steg ut ett kort spår (ca 30-40 meter) som man snitslar noggrant. Efter ca en timme går man över det utlagda spåret vanligt och lägger ett attraktivt slut. Det blir då två spår i ett. Direkt efter att man lagt ut översta spåret tar man hunden och visar den början, nästan alla hundar jag testat denna metod på ser mycket konfunderade ut men är jättenyfikna på det märkliga spåret.

"jaktspår" Man tar med sig en bok och stol. Man sätter sig på stolen och sitter ett tag (ca fem minuter) sen går man ett par meter och sätter sig igen och så vidare till spåret är ca 40 meter. Spåret blir som ett "pärlhalsband" med punkter av mycket vittring och lite vanligt spår emellan. Man kan ta hunden direkt spåret är utlagt och visa första punkten. Spåret blir färskare och färskare för hunden.

"härvespår" Man går huller om buller i en kvadrat, sidstorlek ca 1-2 meter. Från kvadraten går man ut ett kort spår och lägger ett slut. Släpper på hunden, i härvan, efter ca 20 minuter. Hundar är nyfikna och kvadraten med massa spår har mycket vittring. Endast ett spår fortsätter och de flesta hundar vill gärna se vad dåren som sprungit runt gjort sen "harspår". Man arrangerar ett föremål i långlina som löper runt ett träd eller buskage. Spåret läggs ut rakt framför föremålet och ett likadant föremål läggs som slut. Hunden får sedan fasthållen se när man rycker undan den arrangerade trasan och springa fram för att se efter vart den försvann. Då finns det ett spår att följa och förhoppningsvis väljer hunden att ta det.

Inläring av spår med egen hund

Eftersom jag just nu har en tio veckors valp har jag funderat mycket på hur jag vill göra. Jag har redan iakttagit valpens spårintresse genom att lägga ett mycket kort spår med hennes favoritkamleksak som slut. Vi korsade spåret i skogen och "Orka" var helt lös. Hon är väldigt nyfiken och knatade själv iväg en bit på spåret sen vände hon för att se vart jag var. När hon såg att jag var med så fortsatte hon och hittade sin leksak. Jag berömde självklart jättemycket. Den totala spårlängden var inte mer än 25-30 meter och spåret bara en kvart gammalt. Vi promenerade mot spåret så att hon som Staffan Nordin beskrev föll in i det naturligt.

Jag kommer förmodligen ha henne kopplad nästa övning. Spåret kommer vara ett

Kontakt

Hem: 0660-526 10

Mobil: 0738 - 085914

Mail: mitzydorado@hotmail.com

spontanspår med lite längre liggtid. Jag avser att försöka behålla hennes nyfikenhet att undersöka och bygga mycket på motivation. Jag kommer att lägga mycket tid på att göra föremålen i spåret viktiga och roliga eftersom jag vill tävla i spår. Jag ska försöka tänka på att hon ska bibehålla koncentrationen och tidigt se om hon bygger för höga förväntningar och stress. Jag ska försöka träna henne så att hon inte får förutfattade meningar om vart spåret går/inte kan gå. Jag ska be duktiga spårhundsförare om hjälp tidigt i min träning, dels är det lätt att bli hemmablind dels vill jag inte lära in "ID-spår". Jag ska låta henne vara valp och unghund, inte ha krav eller avtrubba spårintresset.

Det är mycket svårt att delge vilka metoder jag kommer att använda på Orka i fortsättningen. Mycket beror på hur hon betar sig. Spårarbete innefattar så otroligt mycket. Jag vill vara öppen och konstruktiv i min träning. Inte fastna i att man måste träna på ett speciellt sätt. Känner mej trygg med mina kunskaper och erfarenheter vad gäller spårhundsträning dessutom har jag otroligt duktiga träningskompisar. Detta gör att jag inte behöver låsa mej i några metoder eller mönster utan kommer att se vad som behövs allteftersom och anpassar träningen därefter.

Vilka problem jag upplever som vanligast vid spårinläring

Stress

Hunden går upp i för hög stressnivå och får svårt att koncentrera sig på att spåra. Kan uppkomma av för kraftiga retningar vid inläring. Spår är ofta självförstärkande och hunden kan varva upp när den lärt sig känna igen situationen, att den ska få spåra.

Dålig motivation på spår

Hunden saknar intresse för att spåra. Att undersöka och följa spår är inte intressant för sådana hundar, exempel Afghan som är extremt avlade för att jaga på synintryck.

Dåligt föremålsintresse

Hunden bryr sig inte om föremål i spåret. Kan bero på att hunden vill spåra vidare, att spåret i sig är så mycket roligare. Kan även bero på att hunden har dåligt föremålsintresse över lag.

Koncentrationssvårigheter

Hunden har svårt att hålla koncentrationen på spåret. Hunden bryter spåret för att nåt händer i närheten, till exempel en fågel flyger upp, en gren knakar eller någon hund skäller. Hunden kan också sluta spåra för att den inte mentalt orkar hålla koncentrationen.

Viltintresse

Hunden bryter sitt spår för att undersöka viltspår, legor eller avföring. Hunden kan även ha fått syn på vilt och bryter spåret för att ta upp en jakt istället.

Kontakt

Hem: 0660-526 10

Mobil: 0738 - 085914

Mail: mitzydorado@hotmail.com

Nonchalans/Slarv

Hunden spårar inte målinriktat. Den kan gå med hög nos eller pendla fram och tillbaka i spåret. Ofta svårt att läsa när den spårar.

För högt tempo på hunden

Föraren får svårt att hålla hunden. Linan bränner i händerna och livsfarligt för föraren i nedförsbackar.

Hunden söker förarstöd/tar inte egna initiativ

Hunden vänder och frågar sin förare om lov. Den har svårt att själv lösa svårigheter, kanske till och med slutar spåra.

Styrda hundar

Hundar som av föraren inte tillåts spåra själva. Föraren har styrt för mycket och därför dämpat hundens intresse och motivation. Påminner om initiativlösa hundar fast i dessa fall är det inlärt.

Miljöovana hundar

Vissa hundar kan vara "skogsrädda", de är inte vana vid att få röra sig i skog och mark.

Hur förebygga dessa problem?

Stress

Genom att använda sig av spontanspår som hunden själv får upptäcka så ger man inga retningar som utlösande faktorer. Man börjar inte spårinläringen på för hög stressnivå! Högt spårmotiverade hundar bör man vara vaksam på. Märker man att hunden laddar av bilåkande på skumpiga vägar, framtagande av spårutrustning, uppkoppling i träd eller samvaro med spårvännen i skogen kan man försöka sänka hundens förväntningar genom att utsätta den för retningarna utan att den får spåra. Lägga svåra och långa spår och aldrig låta hunden fortsätta när den går upp i stress. Man kan bryta hunden genom att platsa den och inte släppa på igen förrän den lugnat ner sig. Spåra i koppel eller kort lina och hålla emot om hunden vill forcera fram.

Kontakt

Hem: 0660-526 10

Mobil: 0738 - 085914

Mail: mitzydorado@hotmail.com

Dålig motivation på spår

Metoder för att få hunden intresserad av att undersöka spår;

Husse/mattespår, harspår och godisspår.

Dåligt föremålsintresse

Har hunden allmänt dåligt föremålsintresse tränar man det vid sidan av. Kampar eller leker med föremål så hunden tycker de blir roliga. En hund som inte hade knappt nåt föremålsintresse använde vi en spårpinne som "tabuföremål" på. Matte hade i uppgift att ta fram pinnen hemma och vara väldigt mystisk och intresserad av den för att väcka hundens intresse, hunden fick inte chans att ta pinnen, bara se på när matte höll på med den. Korta stunder för att hunden inte skulle tröttna och tappa intresset. När intresset var väckt satte vi en pinne i snöre som rycktes undan varje gång hunden försökte nosa på eller ta den. Efter en tids träning fick vi hunden att tycka att pinnarna var så roliga att den vill leka med dem. Lägga få föremål i spåret och med långa mellanrum, då ökar värdet på sakerna hunden finner.

Koncentrationssvårigheter

Beror koncentrationssvårigheterna på att hunden mentalt inte orkar bör man bygga upp hunden genom korta lyckade spår. Man kan också öva upp koncentrationen genom minisök. Man vallar en kvadrat med ca tre meters sidor och lägger många små föremål (till exempel tändstickor) eller godis. Hunden får sen kopplad i lugnt tempo leta upp dessa. Hunden får belöning för att lugnt och koncentrerat arbeta. Släpper hunden spåret för att nåt annat intressant händer i närheten kan man försöka öka motivationen på spår. Man kan med även pröva att bryta hunden, släpper den sitt spår för att nåt annat hänt så får den inte spåra mer. En annan hund kan få "sno" spåret framför nosen på den okoncentrerade, det brukar öka lusten att hålla spåret.

Viltintresse

Promenader i viltrika omgivningar och försöka minska viltintresset hos hunden. Vet man med säkerhet att hunden under ett spår bryter personspåret för att spåra vilt bryter man hunden, den får inte spåra mer. Vissa korrigerar sina hundar då de byter till viltspår, jag är mycket restriktiv med korrigeringar i spår över huvud taget.

Nonchalans/Slarv

Kontakt

Hem: 0660-526 10

Mobil: 0738 - 085914

Mail: mitzydorado@hotmail.com

Är hunden högt motiverad på spår kan man förebygga slarv genom att lägga svårare spår, hunden måste skärpa sig för att klara av det. Exempel på försvåringar; hårt underlag, längre liggtid, många små föremål, mycket vinklar och fintar. På vissa hundar (ofta högt tempererade) kan en lösning vara att lägga långa och trista spår med få apporter. Förhoppningsvis så "blåser hunden ur sig" och faller in i önskvärt spårbeteende. En annan metod är att spåra i koppel och så fort hunden avviker från kärnan står man helt passiv. Hunden får endast spåra då nosen är låg och i kärnan, då går man med. Är hunden slarvig och omotiverad skulle jag först försöka öka motivationen på att spåra sen styra upp utförandet.

För högt tempo på hunden

Man får lära hunden ett lagom spårtempo. Den får bara spåra när den håller bra tempo, annars står man helt still och passiv. Spår på svårt underlag brukar också sänka tempot. Arbetshandskar eller en stark manlig bekant är bra utrustning om man som svag tjej har stor hund.

Hunden söker förarstöd/tar inte egna initiativ

Stärka hunden till att lösa spåret själv. Alltid vara helt passiv som förare. Lägga roliga och enkla spår så hunden tycker det är skoj att spåra och får högre självförtroende. Öva frispår kan vara en annan lösning.

Styrda hundar

Hunden behöver få tillbaka sitt självförtroende och motivation att spåra. Föraren måste inse att det är bara hunden som klarar att spåra. Hunden bör få roliga spår och mycket frihet i dessa. Man kan låta hunden frispåra eller att föraren släpper linan helt och går långt bakom. Hunden måste få känna att dess ägare litar på att den fixar spåret.

Miljöovana hundar

Hundar som är uppväxta och endast rör sig i stadsmiljö behöver tränas i skogsmiljö. Man får helt enkelt förlägga mysiga promenader i skogen och ge hunden chans att ta in miljön.

Lycka till med den roligaste grenen!